

Előfizetési árak
 helyben, vagy postán küldve:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre 5 „ „
 Negyedévre 2 „ 50 „
 Egy órára 1 „ „
Egyes szám 4 kr.
 A lap szellemi részét illető minden köz-
 lemtény a szerkesztőségbe (Nagy-ujtúca
 203. sz.) borsmentre küldendő.

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGTELENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.
 MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASÁRNAP KIVÉTELEVEL

Hirdetési díj:
 Négy hasábról kezdve 5 kr. Nagyobb terjedelmű és többször hirtetések alkalmán jutányos áron vétetnek fel. Bélyegdíj minden külön bejegyzésért 30 kr.
 Hirdetést vagy reklámt magában foglaló újdonság sora 50 kr.
 Nyilvántári közlemények minden petit sora 50 krajczár.
 Hirdetések felvételnek Szalay Gyulaéval és a szerkesztőségben.
 Kéziratok nem adódnak vissza.

Tóby Elek, Tóth János stb. Többi jegy személyenként 50 ft. Páholysba legényekkel ellátva lenni. Melyben is meg akarják beszélni György pénztári hivatali. Tóby Szent-Királyi László és Schwarcz vezetek köszönettel írtatnak. A megjelölés a könyvet vártan (kőnyű nyári) rózsaszín, kék, mintázva. Kez-

Apokért. Baross miniszter rendeletét hoz, melyben közli, szolgálattal ellátott láptáviratok, legfőbb 30 perc és 6 óra alatt bír helye. A táviratok fejező órával előbb je-

Nóta. Megjelenő lap 19-ik levelet. Intézet szerkesztőséghez Dorog község mely levelében is az Paulus személyével hangon, mely telnyit levélke-író. Személyeskedő kómban álli-vonása által szá- sőt már vála- s választ lapunk szűke miatt ma- mikor is azt a do- a szabadelvű párt ra nem nagy lelki vashatni. Eny- tatásaképpen meg-

Paulus.

sa Barna.

bank n. l.

sorsjegyeit

50,000 lira.

részlet lefizetése

területny.

1881.

1891. számú vég-

L. és társa czég

és Frieder Márkus

1891. évi ok-

számtandó 6% ka-

sen 33 frt 50 kr

rejtéig elrendelt ki-

alkalmával bíróság

becsült 40 mm.

ól álló ingóságok,

eladatnak.

Szapary végnapjai.

Szapary Gyula gróf bukása rövid idő kérdése.

Igy nézik ezt még a kormányelnök legbizalmasabb köreiből is.

A napokban lefolyó általános választásokból még ki fog kerülni talán az a bár nem is félelmesen kompakt többség, mely a feloszlott országgyűlés tartama alatt támogatta a Szapary-kormányt, de azért előre látható, hogy a Szapary-uralom végnapjait éli.

Ahoz már nem is kell különösebb jösthetség, hogy valaki — még a legvadabb kormánypartiak is — közel idő kérdésének nézzék a Szapary-uralom felbomlását.

A mint erőszakos volt ez uralom kezdete, épp olyan mesterséges volt a fenntartása is; nem lehet tehát hosszú élete, mert nem egészséges talajból nyerte táplálékát és nem egészséges az az állapot is, melyet megteremtett.

Az az állapot, melyben Magyarország közéleté szűnik, a lehető legszomorubb mindazok között, melyen ez ország az újabb alkotmányos korszakban átmélet.

A politikai és társadalmi erkölcsök általános megromlása az, melyet a magyar közélet felmutat.

A közélet egészséges fejlődését csak is a politikai és társadalmi erkölcsök ép-sége biztosíthatja.

Szapary Gyula gróf politikai és köz-kormányzati rendszere pedig nem alapszik eme feltételeken.

A politikai közmoralis oly fokra súlyyodt a Szapary korszak alatt, hogy ma már csak úgy remélhető kibontakozás, ha az férfiú is eltávolítottatik a közélet színteréről, a ki a nemzet erkölcsi és anyagi romlását elsősorban idézte fel.

Most az országgyűlés időelötti fel-oszlatása; a közigazgatási reformot ért csufos kudarc; a választási manőver a legmakacsabb kormánypartii emberekben is felkelthették azt a hitet, hogy az országkormányzás nagy feladatai igen súlyos terhek oly vállakon, mint a Szapary grófé.

Ezenkívül valami új korszak derengése is kezd feleledni a nemzet egén, a mi az emberekben felébreszti a csügge- teg reményeket és a bizalmat egy jobb jövőben.

Lehetetlen, hogy a legmagasabb foku apathiába merült lelkek is ne érezzék meg, hogy a nemzet élete egy jobb és boldogabb korszak hajnala előtt áll, a mely már nem a Szapary munkája, hanem a mely egyenesen az ő uralmának megtörése után virradhat a nemzetre.

Ha ez az éledő új szellem nem is söpri el egyszerre a Szapary-féle politikai rendszert és e rendszer neveltjeit és pártfogóit, de arra már egészen alkalmas, hogy rövid idő alatt tehetetlenné tegye e rendszer megteremtőjét és mindazokat, a kiknek támogatása mellett e rendszer korlátlanul pusztíthatta el Magyarországot közéletének egészséges erőforrásait és fejlődésének feltételeit.

Hogy ki következik Szapary gróf után, ma még a bennfentesek is csak a sötétben tapogatóznak.

Egyik része Szilágyi Dezsőben látja a jelenlegi szabadelvű politikai rendszer főfenntartóját és tovább fejlesztőjét.

Már is rebesgetik, hogy az új országgyűlés összeülése után Szapary gróf kiadja kezéből a belügyminiszteri tárczát és azt Szilágyi Dezső veszi át, a ki ugy látzik megtartja az igazságügyit is.

A másik rész, mely Szilágyi Dezső-

va egyáltalán nem rokonszenvezik — Szapary utódját Szőgyén László jelenlegi őfelsége személye körüli miniszterben véli felfalálhatni.

Mások meg azt is tudni vélik már, hogy Szapary után csak egy koalíciós kormány következhetik, melyben az egyik ellenzéki párt néhány kitűnősége is helyet foglal.

Mіндеzen kombinációk, melyek kormánypartii körökből szivárogtak ki, arra vallanak, hogy a Szapary bukását saját partja is elkerülhetetlennek tartja.

Mi, hogy minél előbb ténynyé váljék, az egyenesen a nemzeti érdekek és a haladás kérdése.

BELFÖLD.

A képviselőház elnöke. Politikai körökben határozottan állítják, hogy a jövő országgyűlés elnöke Baross Gábor ez idő szerinti kereskedelmi miniszter lesz. A kormány nem volt meglepedve Péchy Tamással, mert több erélyességet kívánt volna az ellenzékkel szemben. Azért szemelte ki most erre az állásra Baross Gábert, a kinek állása a kereskedelmi miniszteriumban amugy is tarthatlan. Tudvaleg Péchy Tamás is kereskedelmi miniszter volt, mielőtt a Ház elnökévé lett. Ugy látzik tehát, hogy a kereskedelmi miniszternek a képviselőházi elnökséghez való joga uzassá lesz a parlamentben.

A hercegprímás — bibornok. A pápa kinevezte Vaszary Kólos hercegprímást bibornokká. A hercegprímás már megkapta a kinevezési okmányokat és a biboros jelvényeket. Így Vaszary Kólos lesz az első primása Magyarországnak, ki már püspöki konszeracziója előtt bibort fog viselni s már mint biboros tartja bevonulását székvárosába.

Gömör megye roszszalása. A gömör- megyei rendkívüli megyei közgyűlés, miután tudomásul vette a választások foganatosítását elrendelő királyi leiratot, elhatározta, hogy a megye közönségének nevében felirattilag ad kifejezést helytelenségének, mert a kormány a választásokat tétre rendelte.

KÜLFÖLD.

A császár ajándéka. Mint Athénből írják, a napokban egy orosz tiszt elvitte György görög hercegnek a császár megbízásából azt a botot, — melylyel a herceg Tokioban a csarevicsnak védelmére kelt a merénylet alkalmával. A botot a császár arannyal vonatta be, s monogramával és a császári koronával ékesíttette, mely közül ez a felírás olvasható: „György hercegnek vitezééért.”

Püspökből miniszter. Az új portu- gál kabinetben az igazságügyi tárcza Ayres Gonacia czimzetes püspöknek jutott. Ehhez némileg hasonló állapot van Franciaországban, a hol tudvaleg egy papi ember, Freycinet, évek óta hadügyminiszter.

Választási mozgalmak.

H. Samsonból írják nekünk jan. 23-diki kelettel: A h-nánási kerület függetlenségi és 48-as elvet valló képviselő jelöltje, Kovács József ur, ma, szombaton délelőtt 12 órakor nálunk is megjelent, s nagyszabású program- beszédjét, óriási közönség jelenlétében, nagy tetszés és folytonos éljenzések közt elmondta. Felesleges e beszédéről sokat mondani. Minden szava, s szavának egy betűje is a választók szívéig hatott. Itt az éljenzések nem parancs és vezényszóra történt; minőn választó, lelkes- sültége szent hevében tette azt. Nem volt itt részeg fő egy sem; teljes józan tábor fogadta a szeretett képviselő jelöltet, s a kik itt meg- jelentek, nem piszkos önérdékből, de az elvek iránti szent lelkesedésből üdvözölték a függet- lenségi eszmék bátor hirdetőjét. Ma reggel 9 órakor már ember ember hátán tolongott. S a máskor csendes utcák megteltek piros tollas néppel. 11 órakor 12 lovas bandériummal és 8 kocsival megindultunk Debreczen felé. Éppen a határban találkoztunk jelöltünkkel, hol Bu- daházy Gyula földbírtokos ur, eszmében gaz- dag és hazafiság érzetétől áthatott beszéddel fogadta őt. Innen vissza fordulva, bejöttünk a községbe. A nép már várta jelöltjét s zúgó éljen és kendő lobogtatással üdvözölte. Majd bementünk a község házához a Kossuth-nóta hangjai mellett, melyet a helybeli zenekar lel- kesen húzott. Mikor aztán hatalmas alakú kép- viselőnk elkezdte beszélni, hogy mit akar ő, mit kíván a nép javára; mikor kívánalmái

közé sorozta, hogy a magyar király legalább 6 hóig minden évben hű magyarjai közt lak- jék, hogy ne csak a kályhafűtők és eszimatiz- titók legyenek magyarok, hanem tanácsosai is és mikor a kormányt Kossuth kihonosításáért simogatta és a megyei közigazgatás államosi- tásáért korholta: akkor a nép egy sziv és egy lélek lett, viharos éljen és tapsok közt adott igazat jelöltjének. S még azt merik mondani, hogy nálunk, itt ezen egészségesen gondolkozó közönségben gyökeret vert a kormánypartii esz- méje. Hazug ámitás az egész! Mi a független- ségi eszme és elvek tántoríthatlan hívei va- gyunk, kik az alacsony ijesztgetésektől egy cseppet se felünk. A kormánypartii vizes bora és kurta szivarja nem szédít el, jelszavunk a becsület és a haza mindenek előtt! És most jöjjön, a minek jönni kell! A napot, melyen Filippinél találkoztunk, alig várjuk. — Sámson népe a győzelem babérjait fogja Nánásról el- hozni; jutalom lesz ez neki, meg is érdemli, mert hű volt és lesz zászlójához és a függet- lenségi elvekhez. Isten és a hazaszeretet legyen velünk! (r. l.)

A szabadelvű párt bomlása a h-nánási vál- kerületben. Nagy a riadalom Dorog község ma- meluk vezérei közt, mert a dorogi mameluk szűzpártot a felbomlás veszélye fenyegeti. A napokban ugyanis, mintegy 25 dérek választó polgára Dorognak átment H-Nánásra, s ott a független és 48-as jelölt, Kovács József zász- lója alá esküdött fel. Vittek magukkal zászlót is Dorogra, hol, mint értesültünk, erősen szervezkednek. Sőt kérték a jelöltet, Kovács Józsefet, hogy tartsa meg náluk is, a kormánypartii volt hydra fészében, program- beszédét, s valószínűleg eleget is fog tenni kívánataiknak. E dérek, az elveiktől így lelke- sedni tudó egyszerű emberek jellemes viselke- dése, a hatalom kísértésével szemben is, vá- loban honfiumi erény számba megy, s minden dicserő szó helyett legjobban dicseri őket. E dérek polgárok nem üres szóval, mint a volt Dorog város volt polgármestere, hanem önzet- len tetteikkel bizonyították be, hogy ők nem muszáj, hanem Booskay igaz nem es magyar fia. Különben a szabadelvű párt Sámson és Hadház községekben még rosszab- bül állhat, mert Hadházon például az egész tanács: főbíró, törvénybíró, 2 segédjegyző, kik kormánypartii kortes-politikájuk által nagy mértékben kompromittálták magukat, a vá- lasztó polgárság a gyöb b, független és 48-as zöme előtt, beadták lemondásukat, de nem fo- gadták el ezt tőlük, s így kötelesek legalább az év végéig maradni. Egy szóval a h-nánási választókerület kormánypartijára nemcsak a csufos bukás, de még a csufosabb felbom- lás kikerülhetetlen veszélye is vár. Éljen te- hát Kovács József, hazánk, pártunk e dérek fia, ki mellett a választó kerület minden igaz magyar polgára egyaránt lelkesül és szavaz.

Beöthy Aldzsól és a komádiak. Most, hogy Beöthy az ugrai kerületben fel van léptetve, elevenítik fel ezt a kis történetet. Megtörtént egyszer az az eset, hogy a komádi deputáció a bíróval az elén felrándult Budapestre s fel- kereste Beöthy Algernont, az ugrai kerület je- lenlegi szabadelvű képviselőjelöltjét és előadták az ő nagy kivánásukat, hogy vezetné őket a nagyságos ur a miniszter elé.

— Hja, barátaim, az nem lehet, mente- getődzék Aldzsól. — A miniszter ur magukat nem fogadja el úgy tudom, — ma nincs is fo- gadó napja stb.

A jó komádiak összenéznek s egyszerre az a gondolatuk támad, hogy ők itt nem jó helyen járnak.

S fejcsóválva hagyták el a nagyságos ur szobáját.

Vége a bírónak jó gondolata támadt. (Nem hiába a bíró a falu esze!)

— Ide hallgassanak kendtek! Én úgy hallottam, hogy az az Orbán Balázs nagyon derék ember. Menjünk el hozzá.

S amint mondták, meg is tették. Orbán Balázs azután nemcsak szívesen fogadta a falsni atyafiakat, hanem fel is ve- zette őket a miniszterhez, hadd intézzék el, ha valami bajuk van.

— Mégis többet ér egy Orbán Balázs száz Beöthy Aldzsó! Szóltak orthon a jó komádiak.

H. Hadházról vették jan. 21-iki kelettel a következő sorokat: Ma tartotta a függetlenségi párt jelöltje, Kovács József fővárosi ügyvéd programbeszédét s ha addig kétsége lehetett volna valakinek a hadházi polgárság valódi érzelme s meggyőződésére nézve; a mai nap minden kétséget eloszlott. A legkésebb tollu újságíróknak kellene annak lenni, a ki a fogad- tatás elragadó képét csak megközelítőleg is az olvasó elé tudná állítani. Eddigi tudósításaim-

ből meggyőződhetett az ellenpartii is, hogy egy- általában nem színezem a nagyitom a ténye- ket s eseményeket sem a mi pártunk javára; sem az ő pártjok rovására; de most szinte tar- tozkodva írom le a történeteket, mert oly meg- ragadó, oly imponzans alakban nyilvánult itt a tüntetés az elveinket képviselő jelölt mellett, hogy az előtt — a ki nem látta azt, szinte hihetetlen. Már kora reggel meglátszott kis vá- városunk máskor egyhangú, csendes képen, hogy valami szokatlan dolog készül. Minden felől csoportonként siettek a vörös tollas em- berek gyalog s lóháton a gyülekező hely felé. A hangulatot eléggé jellemzi az, hogy még az asszonyok is piros tollat varrtak a kendőikre. Reggeli 9 órára volt kitérve az indulás a vo- naton érkező jelölt elé, de háromnegyed kilencz- nél tovább nem lehetett tartóztatni az akkora már mintegy 1000-re felszaporodott tömeget s mint az aradat zugva, éljenzeve, dalolva, de mindazáltal méltóságos rendben indult a vasut felé. Utközben folyvást szaporodott. Fel-fel zu- gnt az „éljen”, kivált egy-egy ellenpartii lakása előtt. Meg nem szakadtak a hazafias dalok, no meg a választási nótták. A pályaháznál — mert korán kiértünk — tánczra kerekedett a fiatalság s járta a ropogós csárdást a ropogós havon. Itt csatlakozott hozzák a téglási vá- lasztóknak egy tekintélyes küldöttsége, a ki- től örömmel értesültünk hogy a velünk együtt mindig a függetlenségi zászlók alatt harczoló Téglast sem tántorította meg el a „Ferenccy bora, pénze.” A lelkesedéstől hangos csoportot a gözős éles, érkezést jelző füttye egyszerre lecsendesítette. S mikor a jelölt hatalmas alakja megjelent a pályához közeledni, másfélezer száj eljen kiáltása reszkettette meg a levegőt. — Egyik elvtársunk meglehetősen szavai s a je- lölt rövid válasza után megindult visszafelé a menet.

Festői csoport volt az. Elöl ötvenet meg- haladó lovas csapat. Fél vállra vetett magyar fehér sürtben dalás fiatalok. Ezeket követte a legények mintegy 200-ra tehető csoportja, kik meg nem szakadólag dalolták a „Kossuth nó- táját” s más alkalmi dalokat. Utánok jött a jelölt kocsija s még vagy 10 kocsi s a mene- tet bezárta a választó polgárok tisztas csoportja, míg két felől a gyermekek s asszonyok sokasága tolongott. Képzelve el most már ezt a néparadatot az olvasó mintegy 300 méter hosszúságban s akkor ha lehet valami halvány fogalma e minden ízében s nyilvánulásában népies, de épen azért megragadó benyomást keltő bevonulásról. Nem hallgathatom itt el Bede Gergelynek, a kormánypartii — még a saját elemek által is elítélt főkortésének visel- kedését. Ott vonult el a menet lakása előtt. S ez az ember — a ki még a 48-as párt szer- vezkedő gyülesein is ott volt s köpenyeg for- dításának okát a legkisebb gyerek is tudja — elég vakmerő volt kerítésén harmad magával kihajolva inzultálni a roppant tömeget, mely ha neki vadul a házát is szétszedheti egy perc alatt. De a dérek polgár-rendezők minden baj- nak elejét vették. Egyik tekintélyes polgártár- társunk oda állott a kerítés mellé, s nem tá- vozott onnan, míg a menet el nem hagyta a veszélyes helyet. Végig hallgatta ott türelem- mel a gyalázkodó szavakat, s nem hogy maga választott volna rá, hanem másokat is még a feleseléstől is visszatartott. Bizonyosan azt hitte az a híres kortes, hogy a mi pártunkhoz tartozók a kihívásra tetlegességre engedik ma- gukat ragadtatni s akkor majd megmutatja, hogy az ő háta megett áll a hatalom. On- nan hiszem ezt, mert még az nap, de már nem azon alkalommal, egy ott elmenő csoport- ból valaki egy hőcsomóval meghajította s ak- kor egész tüntetőleg vette ki zsebéből a válo- színűleg előre oda készített papírost és írót s jegyezte fel az illető nevet. Bizonyosan azt gondolja, mindnyájunkat nyársra huznak már az ő szép szeméért. De hagyjuk ezt. Felje- gyezni szükségesnek láttam, hogy az is bizo- nyított arra, mily kihívóan viselkednek ezek az urak a hatalom árnyékában. Persze ha aztán a sok esetben fékezhetetlen népharag tetlegessé- sében tör ki ellenük, azt az ellenzék vadsága, a „öcséselék” okozza. A város házában Csapó Zs. dérek főjegyzőnk rövid, de lelkes beszéddel üdvözölte jelöltünket. — S aztán mintegy 2000-nyi hallgatóság előtt megtartotta a jelölt programbeszédét. Felesleges azt itt hosszasa- ban fejtegetnem. Isermi mindenki a független- ségi párt elveit, mely röviden e néhány szó- ban foglalható össze: Legyen Magyarország teljesen önálló s minden részében, intézmé- nyeiben magyar. Ez volt az éljenzések által sürün megszakított beszéd sarkpontja, mely körül forgott. — Természetesen jellemző a kormány közönséges politikáját is érde- neszerint. Utána Simon K. elvtársunk intézett néhány szót a néphez. Buzdítván a további

kitartásra s összetartásra, melynek eddig oly szép példáját mutatta fel. Majd Bodnár Sándor népszónok állott fel s lelkesítette az elvtársakat az »arany szabadságot« való nem lankadó küzdelemre. Ekkor a lelkes tömeg szép rendben sorakozva megindult s dalolva járta be a város főbb utcáit, vígan lobogtatva a függetlenségi párt zászlaját. Csak a déli harang oszlatta fel, mert víz itt nem hoztak hordó bort a vendéglő udvarára. Az ebédet a legszűkebb körben Poroszlay Zoltán ur házában költötte el jelöltünk s ebéd után a lovasok, kocskis s gyalogosok sokaságától kísérvé átértek Téglásra, hogy itt is bemutassa magát s elmondja röviden: mire fog tőrekedni elvtársaival az országgyűlésen. Bezárom már is hosszúra nyúlt tudósítástomat. Halvány képe ez csak a valónak s a történeteknek, de eléggé meggyőző arra nézve, hogy ez a hajdu nép erős s tántoríthatatlan ma is s azt hiszem a kormánypart be fogja látni a mai nap után, hogy itt nincs számára hely, mert ennyi becsületet ember megvenni nem lehet. Győzelmi — emberi számítás szerint — teljesen bizonyos!

(r. l.)

A III. kerület függetlenségi és 48-as párti jelöltjének beszédére reflektálva, kormányparti lapársunk azzal a kortes-foggással él, hogy a vallási egyenjogúsítás apostolául, éppen a vallásiügyi miniszter urat állítja a választók elé. Nagyon örvendetes, ha Csáky grófnak Temesvárott a zsidó vallás receptiójáról mondott szavait a kormány be fogja váltani, csak az a csudálatos, hogy Csáky gróf is egészen másképp beszélt nem is olyan régen éppen a debreczeni zsidók küldöttségé előtt, melyet akkor éppen a III. kerületnek függetlenségi és 48-as párti képviselő-jelöltje vezetett volt. Ebben a válaszban a kérdésnek bizonyítatlan messzeségbe való elodázása nyilvánult. Persze a választások mindent megérlelnek egész a rohadásig. Ugyan minő csunya sophisma is az, hogy mi akarjuk a zsidó vallás receptiója iránti törekvést kortes-célokra felhasználni? Hát nem Irányi Dániel tiszteletré méltó alakja emelkedett-e föl évtizedek óta még minden esztendőben a vallásszabadság és a kötelező polgári házasság behozatala érdekében? És nem a kormánypart volt-e az, mely mindkettőt mindig csufosan le-szavazta? Történeti tényeket semmiféle kortes-furor nem képes meghamisítani.

Illyés Balint körútja. Illyés Balint, a bárándi kerület függetlenségi és 48-as pártjának képviselő-jelöltje, befejezte a választó-kerületben diadal-menetnek nevezhető körútját. Pénteken Nagy-Rabéról, a nagy-rabéi és nagy-bajomi választók kíséretében, Torda, Dancsháza és Saáp községeket látogatta meg, s a nép által mindenütt kitörő lelkesedéssel fogadtatott. Lovas bandérium, s hosszú kocsisor kísérte egyik községtől a másikig. Programmbeszéde, melyben a függetlenségi párt magasztos elveit fejtegette, mindenütt mely hatást tett s lelkesült eljenzésre ragadta a választókat. Saápról vasuton ment B-Ujfaluig, honnan kocsin indult Tépe felé. A derék tépeiek a határon várakoztak reá zászlókkal és bandériummal. A bevonulás alatt a leglelkesebb jelenetek fordultak elő. A tépei nép, mely rajongó szeretettel csüng jelöltjén, leirhatatlan lelkesedéssel fogadta Illyés Balintot, s programmbeszéde alatt számtalanszor kitört az eljenzés. Hasonló lelkesedés volt Derecskén, hová vasárnap d. e. érkezett Illyés Balint. A derecskei választók 50 kocsiával s 25 tagu bandériummal várták a határon, s Benecze tanító fogadta itt üdvözlő beszéddel a szeretett jelöltet. Derecske utczáin tenger-módra hullámzott a nép, talpon volt mindenki, hogy a várt jelöltnek szívélyes »Isten hozott«-at mondhasson. Annyi nép gyűlt össze, hogy a város háza tágas udvarán nem fért el, így a templom-téren kellett a programmbeszéde megtartani. Uray Gyula tanító lelkes szavakkal üdvözölte a jelöltet, s folkerte őt a programmbeszéd megtartására. 12 fehér ruhába öltözött, szép leány is kivonult a jelölt tiszteletere, s egyik leányka a lelkesedés meleg hangján üdvözölte Illyés Balintot. A programmbeszéd után, melyet gyakori viharos eljenzések szakítottak meg, Zákány Lajos buzgó elvtársunk, a derecskei függetlenségi párt elnöke, szűkebb körű ebédet rendezett Illyés Balint tiszteletere, — este pedig a színházban díszelőadás volt, zsúfolt ház előtt, s az ünnepelt jelöltet, midőn a színházban megjelent és onnan távozott, megéljenzete a közönség. Az esti órákat nt. Bíró Antal derecskei ev. ref. lelkész ur vendégzeretó házában töltötte Illyés Balint, ki tegnap Debreczenbe érkezett, s holnap ismét visszatér kerületébe. A választás f. hó 28-án lesz, s a mi pártunk előre láthatólag fényes győzelmet fog aratni!

Szilágymegyéből jelentik, hogy ott a kormánypart kortesinek üzelméi miatt oly elkeseredett a hangulat, hogy kitöréstől tartanak. A szilágysomlyói csendőrség ez okból távirati uton kért lovascsendőrséget Szelestey Károly nagyváradi csendőr századostól. A csendőrök

kön kívül katonaságot is összpontosítanak Szilággyban.

Halálfejes választási plakátok. Szalavszky Gyulának nem egészen rózsák között vezetett a nagytapolcsányi körületben a »diadal-utja«. Nagytapolcsány utcáin ugyanis halálfejekkel körített borzalmas plakátokon a következő megrendítő sorok voltak olvashatók: Mi alulírott özvegyek és árva, kiknek ferjei és apái Latkóczy Imre jelöltsége és Szalavszky Gyula alispánasága alatt a választási szabadság nevében agyonlővették, kijelentjük, hogy lelketlen ember az, a ki az ilyen fajta... emberekre szavazna. Következik az 1887-ben csendőri által agyonlőtték özvegyeinek és árváinak névsora. E plakátok alól sápadtan néztek ezek a szerencsétlen teremtetők Szalavszky Gyula ünneplését s a falragaszokon levő nagy halálfejek sötét szemekkel bámultak az elvonuló kocsisor után.

A tenkei kerület függetlenségi partja népes gyűlést tartott Tenke községében. A gyűlés, melyen a vidék is szép számmal volt képviselve, egyhangú lelkesedéssel kiáltozta ki képviselőjelöltnek Nadányi Jenő földbirtokost. Nadányit egy küldöttség hívta meg a gyűlésbe, ahol a jelölt folyton megújuló tetszés mellett adta elő programját. Nadányi körutat tesz a kerületben.

Választási dal.

Ad nótám: »Jaj de magas, jaj de magas ez a vendéglőadó!«

Király Ferenc de sokáig tőprenkedett magába: Mit csináljon? mi is legyen? hova menjen, mék pártba? Megérzé a husos fazék illatát: Akkor történt a gyönyörű »Jobbra át!«

Péter Pali korosmájánál de sok ember ki s be jár. Tanácskozik, dikciózik, no meg aztán — vacsorál... Jól tesztetik, csak igyátok — egyetek, Nem sokára úgy se lesz majd kedvetek!

A mi elvünk, a mi elvünk: függetlenség, szabadság! Ezt az elvet Péter Pálnál nem mérük ám, nem adják... Vacsora-part nem nyersz rajtunk győzelmet: Diadalra juttatjuk a nagy elvet!...

»Két kortes nóta.«

(Válasz: Tek. Nagy Miklós urnak a Dorog községi szabadelvűpárt elnökének, s a volt Dorog város volt polgármesterének.)

— »A hun hát ni« Dorog, csakugyan — morog. Felébredt lethargiajából, mely Chinai falként nehezedett rá és hangot adott. Hát! Istennek, mert már kezdtük hinni, hogy Dorog az a mesékben megénekel város, hol az emberek már századok óta alusznak... És hogy e feltevés valótlansága kiderült, azt a dorogiai egyedül csak annak a »két kortes nóta« című ciklik írójának köszönhetik, kit Nagy Miklós köz- és váltó ügyvéd ur, egy a »Debr. Ellenőr«-ben közzétett levelében nem éppen példás módon megtámadott. De hiába igy volt ez mindig, — a nyert jóert rut háttalanság-fizetni, emberekől megszokott dolog. És csak ez a tudat vigasztal engem, a kérdéses ciklik íróját, kit, az én általam igen mélyen tisztelt, derék Nagy Miklós ur, a dorogi szabadelvű párt önzetlen elnöke, levelében »gyáva Paulusocská«-nak nevezett el. És pedig miért? Mert Paulus egyszerűen az igazat mondta meg! Már pedig az igaz mondásért, mint a mélyen tisztelt Nagy Miklós ur példájából is láthatjuk, haraguzsna az emberek. Hja, hja, mi arról-nem tehetünk, mert a mi elvünk ez: »Fiat justitia et pœre at mundus!« Ez a mi elvünk, ezt pedig tisztelni kell meg! Nagy Miklós urnak is, ha valószággal ki akarja érdemelni a — jogvédő nœvet. Ezen elv alapján kívánjuk fentartani továbbra is a Nagy Miklós ur által megtámadott állításainkat. Megjegyezzük azonban, hogy mi állításainkat rideg tényekkel és élő emberek ezreivel bizonyítjuk, s éppen nincs szándékunk, mint a t. elnök ur tette, visszatérni a késő századokba, hogy bizonyítsa, hogy a dorogiai is csak olyan jó hajduk volnának, mint a többi hajduk. Azaz nemesek és a dicső emlékü Bocskay szabadosai. Nem szándékozunk ezt tenni, már csak azért sem, mert ezt már elöztünk Nagy Miklós ur is megtette, ki is a moly rága, penész lepte okiratok három napi tanulmányozása után a következőket jelenti ki, hogy a »gyáva Paulusocská, ki ha a történelemben csak egy kis jártassággal bírna, tudhatna, hogy az általa olajos muszkának címzett választó polgárok egytőleg egyig mindannyian a dicső emlékü Bocskay István erdélyi fejedelemtől nyerték szabadságukat, s nemességüket!« Ej, ej t. elnök uram Ön valóban oly naivul hiszi, hogy mindezeket csakis a történelemben jártas emberek tudják, és hogy Ön evvel oly nagy ervet mondott, mely elöti kénytelen a szegény Paulusocská derekát meghajlítani? O sancta simplicitas! Mennyi naivság! Hisz evvel még nem mondott semmi nagyot, semmi újat! Hisz az a fent idézett állítása, melyet kegyed szerint csakis a történelemben nagy jártassággal bíró emberek ismerhetnek — meg lehet Dorogon csakugyan úgy is van — Nánáson például már egy »négy elemi« osztályt végzett kocsis legényke elöti is ismert az. Éppen azért csak mérsékeljük magunkat nagy jó uram!

De meg hát mondtuk mi azt egy szóval is, hogy a dorogiai nem volnának hajduk?...

Ugy-e hogy nem?! No lám! Ennyi beismerést csakugyan nem vártam volna a t. elnök urtól. Mert mi valószággal nem állítottuk, hogy a dorogiak nem hajduk, mi csak azt bátorokdtunk megjegyezni, hogy »olajosok« és »muszkák«, s ezt az állítást, — tisztelet a kivételeknek, az elnök urat azonban nem sorozzuk a kivételek közé —, továbbra is fentartjuk, mert az állítás valószággal bizonyítani is tudjuk.

Sőt ha »malitiosus« emberek volnánk, akkor még azt az állítást is »vitássá« tehetnénk, hogy a dorogiai csakolyan hajduk volnának, mint a megye többi lovas és gyalog hajdui a szoboszlóiak, böszörményiek, nánásiak, hadháziak stb? Mert ha volna bennünk malitia, akkor azt mondanók, a mit uton-utfélen rebesgetnek a dorogiai rosszakarói, hogy a dorogiai hajduk ugyan, de csak amolyan — »nép felkelő« hajduk, a kik pedig, mint »Feldzeug meister Baron von Fehérvári« is bizonyítja, csakis két félek lehetnek, tudniillik »taligások« vagy »targonczások.« Mi azonban nem akarjuk hinni e rosszakaratu gyanúsítást, sőt rá gálgolmna k nyilvánítjuk azt, bárha a t. elnök ur állítása szerint mi Dorognak ellenségei vagyunk is, pedig mi csak az igazságot vitatjuk, miből következtetve nem annyira mi vagyunk a Dorog, mint inkább egyes dorogiai az igazság — ellenségei!

Avval, hogy 48-ban a dorogiai is harczoltak a hazáért, nincs mit dicsekedni, mert ez csak szent kötelesség volt, s dicsekvés tárgya nem lehet. Ezt megtették mások is, és talán különben, mint a t. elnök urék.

Rossz néven vették tőlem, hogy megmondám egy némely dorogi ember igaz nevét, s »muszkáknak, olajosoknak« neveztem őket.

Kérem t. elnök ur, talán, a korteskedés mámoros napjaiban, elfeledte voln, hogy Dorogon a »gospodi pomiluj« zengzetes dallama mellett dicsérik az eget urát? Elfeledte voln, hogy a dorogiai orosz vallásuak, nem megróvás képpen mondom ezt, sokkal több kegyellett viseltem a vallás iránt, tehát mint ilyenek, minden nagytás nélkül nevezhetők muszkáknak? Mert hisz nálunk ország-szerete muszkának nevezik az orosz t! Tehát nem én voltam a kezdeményező, már mások előbb mondták előttem!

»Olajosoknak«, miért neveztem őket, merül fel a kérdés? Ugyan — ugyan t. elnök ur, mit mókázik? Tegye csak a kezét a szívére s mondja: »hát csakugyan soha sem evett volna Ön még finom napra-forgó olajban sült fánkot, — avagy zamatosizü repceolajjal leöntött töltöttkáposztát?« Na mondja kérem igaz orosz hitere, hogy igen, — vagy pedig tagadja meg legkedvenczebb eledelét és mondja, hogy nem! Természetesen hogy igent mondott! No lám, ezért kár volt ennyire megorrolni, hisz úgy is tudja a rossz világ, hogy a dorogi embernek az olaj képezi a — zsirozóját!

Mert mig a nánási ember — például — azt mondja, hogy nem felek az éhhaltól, — mert van ennyi, meg ennyi oldal szalonnam a »szózbans«, a dorogi meg hasonló esetben »olajosbutykosainak« számmal dicsekszik komája előtt. És mert ételét olajjal főzi, haját, csizmáját, ködmönét olajjal keni, hát miért ne nevezhetők mi, ha következetese k akarunk lenni, — a dorogiaiakat olajosoknak? Hisz az igaz mondás nem emberszólás ugy-e t. elnök ur?...

Még csak azt sem vetheti fel bűnömül a t. elnök ur, — hogy először én foglaltam volna össze e két szót »olajos« és »muszka«. Hisz szomszédaik a nánásiak, a hadháziak előtt már évek óta nincs más nevük, mint »olajos muszka«! Én csak a hallottakat ismételtém. s a t. elnök ur ne nekem, a »gyáva Paulusnak«, hanem hajdu rokonainak, kik, — tudomásunk szerint cseppet sem büszkéek e rokon kötelekre, tegye ama szemrehányásokat, — melyekkel becseslevelében engem illetett.

Hogy Ferenczy Elek urat szeretik, annak csak örülni tudunk, s evvel csak igazhálójukat nyilvánítják. Különben tiszteljük, szeretjük mi is, mint embert, de azért politikai zászlója alá nem sorakozunk, oly önkéntesen (!), mint önök. Pártjukat nem öhajtottuk megbontani, megbomlik a magától is, őt ha majd az idők változnak, s a dorogi választó polgárság egyrésze nem a pálinkás hordókból szívja magába a — szent meggyőződést!

Am boldoguljanak hitük szerint, s szavazzanak igaz meggyőződésük szerint, ugyis kevés gondot szerez az már nekünk, — mert a mi zászlónk, a mi büszke zászlónk, a szabadság, a Bocskay apánk zászlaja jó kézben, — erős kézben van a mi szeretett jelöltünk, spárnap mulva szeretett képviselő k, az igaz magyar Kovács József kezében.

Csak egyre akarjuk még figyelmeztetni t. Nagy Miklós köz és váltó ügyvéd urat, a volt Dorog város volt polgármesterét, s a jelenlegi Dorog község szabadelvű pártjának elnökét, hogy bennünket, illetőleg az előtte teljesen ismeretlen Paulus személyét, ne hozza csuf személyeskedése által a »jellemtelenség s a »gyáva«-fogalmával összekötésbe »mert ez nem igaz magyar emberhez illő, gyáva, jellemtelen támadás, — egy »nem rovtott előéletű« ismeret-

lennek a személyes becsületében durván gázolni akarni. Ez már több a »kortes fogásnál«, ez gyáva s »getlaman« emberek körében nem szokásos dolog. »Mi karcolatunk«-ban nem személyeskedtünk, s jellemtelenséggel nem vádoltunk senkit sem.

»Paulus« név alatt sem gyáva s góból irtunk, hanem csupán az újságírók között általánosságban bevett szokásból, mit ha ezutánra figyelmeben megtart a t. elnök ur, igen helyesen és bölcsen cselekszik!

Az üres szóharczoknak nem vagyunk barátjai, ép azért kijelentjük, — hogy ezután s »miféle írott avagy nyomtatott soraira reflektálni nem fogunk, de kijelentjük egyszersmind azt is, hogy ha már oly nagyon viaskodni akar a t. elnök ur, akkor mindenféle lovasias emberek között szokásos módon kések vagyunk neki elégtételt szolgáltatni. Nevünket pedig, ha ugyan kíváncsi lesz reá, megudhatja a »Debreczen« naponként megjelenő lap szerkesztőségében. Levelét, ha eshetőleg a rendelkezési alaptól nem futná, bementetlenni is küldheti, ugy is kiváljuk azt, — mert »szellemi szörnytermékek« című irat gyűjteményünket, — csak is az teheti — complet-té. Ezek után maradok, a ki voltam:

Paulus

Sámsoni választási dal.

Ad nótám: »Kossuth Lajos azt üzenté«.

Nánás feld leng a zászló,
Bécsi széllal dacot játszó:
Hej, 48 ragyog rajta,
Győzmi fogunk mi alatta!
Éljen a haza!

En ezt a zászlót követem,
Kovács József lesz követem!
Drága gyöngy a honszerelm,
Gyere pajtás, szavazz velem:
Éljen a haza!

A kormánygárt söre, bora
Ne vigyen senkit tévútra!
Ha megisszuk áldomását,
Duplán megfizetjük árát!
Éljen a haza!

Közünkben van a csutóra,
Benne saját pénzéért bora.
Felköszöntjük szép hazánkra,
E kiáltás jó a szánkra:
Éljen a haza!

Arany, ezüst legyen bőven
Minálunk is, ne csak Bécsben.
Magyar ember pipájába
A dohányt ne német vágja!
Éljen a haza!

A ki mint vet, úgy is arat,
Álljuk meg hát jól a sarat!
Szent zászlónkat szeny ne érje,
Kossuth Lajos sirna érte!
Éljen a haza!

Ujdonságok.

*** Vidéki t. elvtársainkat és levelezőinket ismétellen fölkerjük, hogy a képviselő-választási fogalmakról lapunkat, a debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönyét, lehető gyorsan értesíteni sziveskedjenek. Lapunk, mint olvasóink láthatják, a legnagyobb jószámmal, éppen azért kerjük elvtársainkat, hogy e nehéz küzdelemben minket támogatni sziveskedjenek!**

*** Az új püspök.** Kiss Áron tiszántúli ref. püspök tiszteletere a szatmári ref. egyház a kaszinó termében e hónap 22-én fenyves banketet rendezett. Ünneppélyesen akarta nyilvánítani azt a szeretetet, melylyel 32 évig működött esperese iránt viseltetik. Körülbelül 100 főnyi díszes közönség előtt először Farkas Antal dr. éltette a püspököt, a kit a gondviselés jára a helyre emelt, mely őt illeti meg legméltóbban. Fésös András, az egykori szeretett szatmárnémetii segédlelkészről s most püspökről emlékezett meg. Tabajday Lajos szatmári ref. lelkész 65 lelkész-társaság családjaik nevében a mindenütt szeretete tisztelt Áron apáért emelte poharát. Hantz Jenő dr. és Boross Benő ref. főgimnáziumi tanárok az igazság diadalának tartják az ő püspöki megválasztását. Fekete Samu dr. megyei főorvos, régi barátjáról, az édes szavu, lelkes, jó kedvet hozó lelkészről és honvéd-papról, mint kiváló hazafiról emlékezett meg. A püspök mindenkinek válaszolt. »Hetvenhat éves életemből — ugymond — egy negyedrészt e városban töltöttem. Tanuja voltam e város emberkedésének s a nép szeretetének. Az egykori szegény diák nem is álmódott arról, hogy valamikor a legnagyobb kerület püspöke leszek.« »Eredj, végezd el a munkát, mig nappal van, ha beesteledik, ugy sem végezheted.« — A szentírás e szavai után indulva, mig erje tart, — egyházának és hazájának fog élni. A lakoma előtt az iparos dalárda szerénnyel tisztelt meg az agg főpapot.

*** Rendkívüli közgyűlés.** Az alsó-szabolcsi tiszai armentesítő társulat tegnap d. u. négy ó. gróf Desseffy Aurél elnökléte alatt gyűlést tartott a városháza nagytermében. — A tárgyat egy a földmivelügyi miniszteriumnak a demarcationális vonal megállapítását tárgyzó rendelete képezte. A tör-

vénytelen több féle István vá a jortalan ülendő or s Z s e n bízott az nek a föld elfogadta nem ig foga tev nyugvó 8 kiban * A multkor rövid is sort irtt szerkeszt ban: llyes B hoz t. k punk me tisztessé Kérjük a zere, ne mi nem tölte le minden hessünk melyik állásunk talentum lyik old dig ol kellen kell s lát un másul, lap s fo melylye a »sav ton a p lat és Andor vadász kelt jeg llette. * 2-án ta Hihető, miatt k ma d. Imre fo elnök s öröme jának s méltós mekkös ugy az fogja v igyeksz tanács napján tik T. lasztás vonat zönség utazó gyene csétle mind formá gább tént l Hus szem egy t lag n Debré gek raltam házár igyek szere hogy érkez csopo tájban ház u álltak mely, tett v meki göngy szötl szó s hozz ha e kor egy min bep a k test A k is v gis v min csa — A o arr köz utja

vetlenül és megosztatlanul kiadatik. 2. Pályázat minden fajú vigjáték, olyan boházatok kiadásával, melyek a nemzeti színház műsorának művészeti színvonalát állanak. Hasonló értékű művek közt előnye van annak a vigjátéknak, melynek tárgya a jelenkori társadalmi életből van véve. 3. A beiktatás határideje f. é. szeptember 30. A bizottság december 24-én fogja jelentését közzétenni. 4. A pályaművek idegen kézzel, tisztán írva, lapozva és kötve a nemzeti színház igazgatóságához küldendők. A szerző nevét, polgári állását és lakhelyét tartalmazó pecsétes levelen ugyanazon jellegű álljon, mely a pályázat homlokán áll. — Álnév alatt pályázónak a jutalom ki nem adatik. A pecsétes levelben ne talán följegyzett kikötések, föltételek tekintetbe nem vétetnek.

Felolós szerkesztő: **Kósa Barna**.
Kiadók: **Szinay Gyula** főszerkesztő, és **Dr. Bakonyi Samu** főmunkatárs.

Építetők figyelmébe.

Van szerencsénk a t. cz. építetők közönség tudomására hozni, miszerint kényelmük szempontjából iroda helyiségünkkel (Széchenyi-utca 1766. sz.) kapcsolatban

egy városi raktárt

rendeltünk be és ott **közönséges és simított fali-, valamint hatszögű és quadrát burkolati téglák legjobb minőségű cserép** kicsinyben és nagyban, jutányos áron kapható.

Rössler, Bergen és Horváth

(31.) téglagyárak. 3—3.

Legfelsőbb helyen engedélyezett

„DUNA“

biztosító-társaság.

Van szerencsém ezennel közhírré tenni, miszerint a „DUNA“ biztosító-társaság, debreczeni főügynökségét reám ruházta.

Az 1867. évben alapított »DUNA« biztosító-társaság kezességi tőkéi; részvény-tőke, nyereség-, és díjtartalékokban **6.775.926** forintot tesz, a díj-kötelezvények összege pedig **4.948.443** forintot, az összes kezességi tőke tehát **11.724.359** forint.

A »DUNA« elfogad biztosításokat meghatározott előnyös díjak mellett.

a) **Tűzkárok ellen** lakházak, gazdasági épületek és mezei terményekre, gyárakra, butorok és házi eszközökre, valamint áruaktárrakra, stb.

b) **Jégkár ellen** mindennemű mezei terményekre.

c) **Szállítási károk** ellen, tengeren és vasutakon.

d) **Az ember életére** tőkéket és évi járadékot különféle módok szerint.

Megemlítendőnek vélem még, miszerint az előforduló károk pontosan vétetnek fel és gyorsan fizettetnek ki.

Huszár Károly

(27.) 2—3 főügynök Debreczen és vidékére.

Iroda: Piacz, BIEDERMANN-ház.

Fül-olaj

(1.)

Dr. Deutsch M. által javítva, melynek biztos gyógyhatásáról számos autoritás évek óta legelismertben nyilatkozik; mert a fül-olaj minden nem veleszületett **sükettséget** gyógyít, **nehéz hallást, füllobogást**, ugyanint minden **fülbetegséget** azonnal eltávolít. — Használati utasítással együtt 1 frt 30 kr-ért, vidékre 1 frt 30 kr-ért bérmentve kapható **Török József** gyógyszerésznél Budapest, Király-utca 12. sz. (37.) 1—10.

A ki az egészségét szereti

csak az én szabadalmazott

alpesi pipáimból

dohányozzék, ez olyan könnyű, mint a toll, a feje finom **asbest anyaggal** bélelt **tajték**, mely az egész nikotint felszívja és semmiféle nedvesség nem jut fel a szopókába, a dohány mindvégig száraz marad és a pipát évek hosszú során át nem kell tisztítani. Kívánatra a **tajtékpipa** helyett ugyanolyan kiállítású **virágokká** díszített porcellán vagy **fápipát** küldhetek. — Egy **alpesi pipa** 2 frtba kerül. Három darab megrendelésnél minden egyes pipához egy tartalékfejet ingyen küldök; egyes fejek is kaphatók (50 kr).

Hitelképes egyéneknek utánvét nélkül küldöm:

KUCERA IGNÁCZ

BÉCS, II., NESTROY-UTCZA 7.
(22.) 3—3.

DEBRECZENI és BUDWEISZI GYÁRTMÁNYÚ

agyag kályhák,

Dolhai, Chiznovizi, Nadrági és Friedlandi vaskályhák

fa- és szén-fűtésre,

szabályozható köpeny- és Meidingi-kályhák

acél vagy zománcozott köpenyvel.

Legnagyobb raktár korcsolyákban:

HALIFAX, MERCUR, MATADOR és ROHONCZY

rendszerben, sima pallirozott és állanyozott (nikl) kivitelben.

TENGERI-KÉZI-MORZSOLÓK

különféle rendszerek szerint.

Táncos R.-féle szabadalmazott (patent) tűzmentes betörés ellen biztosított

PÉNZSZEKRÉNYEK

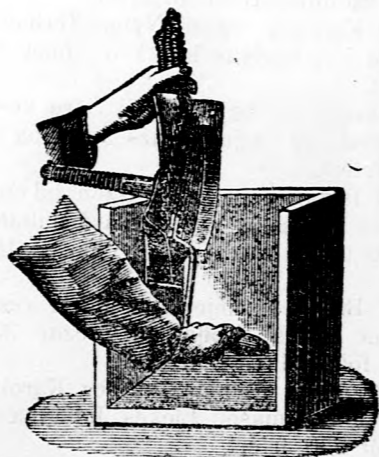
egyedüli képviselte

TÓTH GYULA

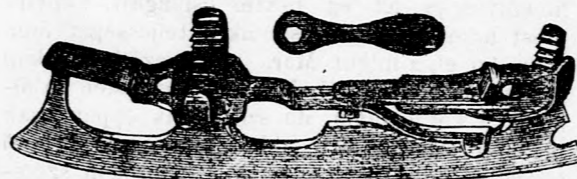
ELŐBB

TÓTH LAJOS és TÁRSA

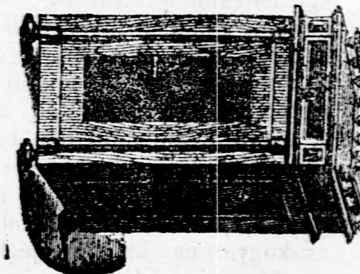
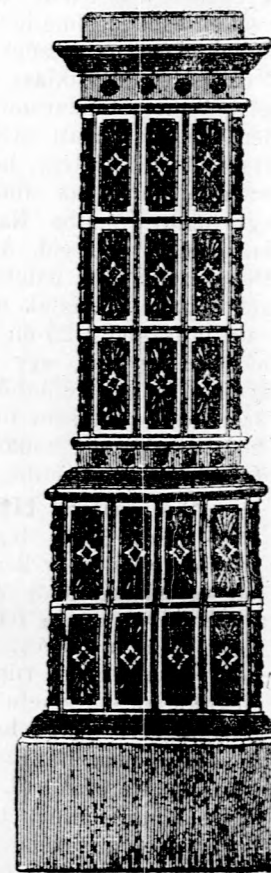
vasárüzletében, Debreczenben, a városháza alatt.

(6.)

—8.

MEGHIVÓ.

A HAJDU-NÁNÁSI TAKARÉKPÉNZTÁR RÉSZVÉNYESEI
az 1892-ik év február hó 21-én

d. e. 10 órakor a városháza nagytermében tartandó
ÉVI RENDES KÖZGYÜLÉSRE

tisztelettel meghívotnak.

TÁRGYSOROZAT:

1. Igazgatói jelentés az 1891-ik év üzleti eredményéről.
2. Az 1891. év zárszámadásának bemutatása és elbírálása.
3. A felügyelő bizottságnak és a nagy választmány kiküldötteinek jelentése a mérleg és zárszámadások megvizsgálásáról, s ennek kapcsán a felmentvény megadása az igazgatóság, felügyelő bizottság és a tisztviselők részére.
4. Az alapszabályok módosítására vonatkozó nagy választmányi javaslat tárgyalása.
5. Igazgató — s ha a gondnoki állás az alapszabály módosításával meg nem szüntettetnék, — gondnok választás.
6. Felügyelő bizottsági tagok választása.
7. A kilépő választmányi tagok helyett új választmányi tagok választása.

Kelt H.-Nánáson 1892. január 16.

Pákozdy Lajos,

elnök.

(29.) 2—3.